

המציל נפש אחת...

משקה גיבורות

שומרי הכשרות הם אלה שכחורש לפני חגי הפסח מקבלים התקפים של עוויות בכל הגוף הגורמים להם לטפס על סולמות כדי לנקות את התיקרה ואחר כך לחול על ארבע כדי לשפשף את הפאנלים. אנשים אלה, כשהם מסובים, סוף סוף, לשלחן הסדר, הם נראים חיוורים ורזים וסובלים מלחציהם. נמוך, מחולשה כללית ומאדישות. חברתי הטיבעונית אמרה לי להציע לכל אותם חלשי-כשרים, לערכב שתי כפות

דבש ושתי כפיות שמרים בתוך כוס מים ולשתות את זה ממש רקה לפני שכבר אסור המק. היא אומרת, הטיבעונית שלי, שחמש דקות אחרי לגימת משקה הפלאים הופך כל עכבר קטן לסופרמן, ואין לו שום בעיה להישאר עד עד חדר גריא ואפילו מאוחר יותר.

נ"ב, המשקה לא הוצא במקורו למען תשושי חודש-הניקיון, אלא למען אלה שסבלו במשך של החורף ממחלות ושאר צרות ועכשיו, לקראת הקיץ, הם רוצים להתחזק. ככה היא אמרה, והיא נראית לי רי חזקה. גם אני. לכן לא הסכמתי לטעום את משקה הפלאים בעצמי. אבל אם אתם מרגישים צורך — למה לא?

מתוק ומשגע

בעל מסעדה פירושקי שבאיזור הבילוי של תל-אביב שם לב לעובדה המעניינת, שהמסעדה שלו הומה מאנשים בשעות הצהריים (ארוחת-צהריים) וגם בערב (ארוחת-ערב). אבל בין שני אלה יש שקט מאוד מרטי. רימון בן-יקר, שהוא בחור צעיר ונמרץ, לא סובל שקט, ולכן הוא חשב וחשב מה לעשות כדי שבמסעדה שלו לא יהיה רגע אחד של שקט. אחרי מחשבות רבות הוא הגיע למסקנה שצריך לעשות משהו שעדיין אין בתל-אביב, ולכן מעכשיו, בכל יום בין השעה 4 אחרי הצהריים ועד לשעה 6, יוכלו אזרחי תל-אביב ואורחיהם לבלות "שעה מתוקה" בכי רשק. כל מי שיומין מנה מתוקה מתוך המיבחור הגדול והמציני (טעמתי בעצמי) של המקום, יקבל תה או קפה על חשבון הבית, ללא הגבלה. אני שמעתי על זה, הלכתי, אכלתי, שתיתי ולקחתי עבורכם מתכון של פרפה לימון ברוטב תות-שיר שהוא משגע ואפילו כשר לפסח.

הזמרים: כוס שמנת מתוקה, חצי כוס סוכר, קליפת לימון אחד, מיץ משני לימונים, כמה ביצים ועבור הרטוב — 500 גרם תותים, חצי כוס סוכר, מנה קוניאק.

וכך עושים: מקציפים את השמנת המתוקה לקצף חזק ומכניסים למקרר. כסיר קטן מקציפים את החלמונים עם הסוכר. ממשיכים להקציף מעל לאש נמוכה, עד שהסוכר נמס לגמרי. מוסיפים קליפת הלימון והמיץ, ומקררים כרבע שעה במקרר. מערבבים בעדינות את תערובת החלמונים עם הקצפת, שופכים לתבנית, מכסים בניילון ומקציפים לפחות 10 שעות.

הגשה: מרסקים את התות עם הסוכר והקוניאק (אפשר בכור פרוססור). שופכים מעט רוטב על צלחת ומגישים פרוסת פרוסת מעליו, מקשטים בעלה נענע.

הערה: למכורים לתותים, אפשר להמיר את קליפת הלימון ומיץ הלימון במעט נזיל 300 גר' תותים מרוסקים, ואז הופך המעדן לפרפה תות.

ילדים נולדים מערימת עיתונים, מישחק מס' 5

השני ועוד כהנה וכהנה מישחקי-ספורט מוזיקים ולא כואבים.

המישחק החינוכי: שוב לוקחים הרבה עיתונים וגוזרים אותם עמודים-עמודים, מניחים על הריצפה ובעזרת סירטידבק עושים "סדין" ענק של עיתונים. אפשר לצייר עליו ציור משותף ל-10 ילדים, כל אחד מהקצה שלו. אפשר לעשות ממנו מנופול ומישחק-צעדים ולתת לרגליים ל"שחק את המישחק.

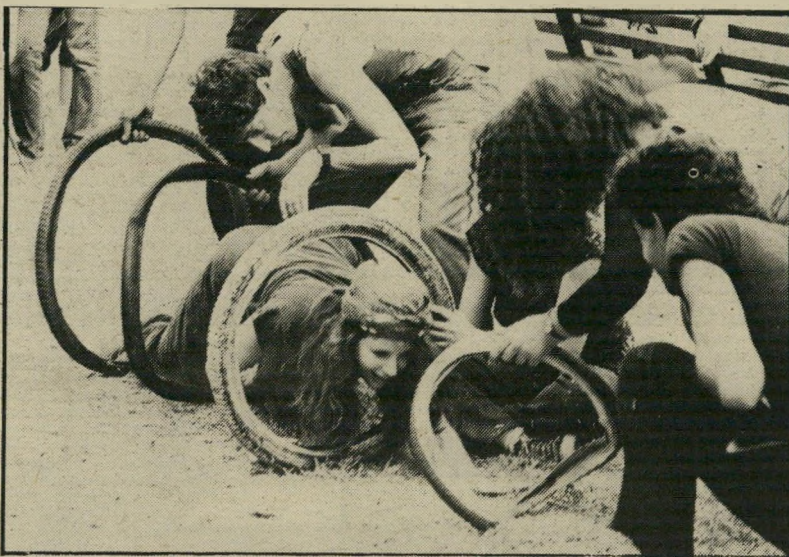
המישחק הפולני: כלומר לא סתם להשמיד את העיתונים אלא לעשות מהם שימושי (בגלל זה כנראה קוראים לו המישחק הפולני). נותנים לילדות מספרים ונייר-דבק ומבקשים מהן להתחיל את הסטאו' שלהן בלהיות מתכננות אופנה ידועות. לא להאמין, אבל מהר מאוד נוצרות חולצות וחצאיות ושמות ואפילו כוכעים הדורים. להשלמת תצוגת-האופנה אפשר להשתמש בקצת נייר-קרפ צבעוני, אותו לוקחים מג' לילד-הנייר שתלוי ליד האסלה בכל בית תרבותי.

מישחקי צמיגים

אם הם לא ייהנו מהחומר הזה — אני טייר. איספו בשכונה או ריכשו כחנות צמיגי-אופניים (ישנים) רקים וקלי-משקל. נקו אותם וציבעו. או

ילדות פולניות תופרות שמלות, מישחק מס' 7

זחילה במערת צמיגים" לגירוש פחדים, מישחק מס' 10

תנו לילדים לצבוע בשלל ציבעייה-קשת, ועכשיו למישחק.

המישחק המישפחתי: קודם כל מסתכלים כאלבום המישפחתי ורואים איך נראות הסבתות, הרודות ושאר קרובים. אחר-כך כל ילד לוקח ילדו צמיג, מכניס את ראשו לתוכו, כך שהצמיג יהווה מיסגרת, וכשיוצא מתחילה תחרות הפרצופים של המישפחה. כל ילד מנסה לחקות ככל האפשר את הפרצופים של בני המישפחה השונים שראה באלבום.

המישחק הקיבוצי: פורסים את הצמיגים על ריצפת החצר או החצר ברתק אחד מהשני, ולצלילי מוסיקה מרגלים עליהם או קופצים עליהם כך שכל ילד מחזיק צמיג וילד תורן עובר בתוכם מבלי לנגוע בתיקרת הצמיג, או אפילו תחרות של מהירות וכדומה. תנו לדימיון להלפרע.

עד כאן דורון פולק והצעותיו. מכאן כל אחד והצרות שלו. חג שמח שיהיה לכם.

עכשיו התברר סופית שיש אלוהים. בדיוק 20 שניות לפני שתקעתי לעצמי כדור בראש, כי נמאס לי מהחיים, נמאס לי מחופשת-הפסח של הילדים ואין לי מה לכתוב למדור, הסתבר לי שבבית שלנו הנשק הקטלני ביותר שיש זה הפה המולוכך שלי. או החלטתי במקום להתאבד ביריה, פשוט להפסיק לאכול ולאטיילט לגסוס למוות. אבל אז צילצל הטלפון ועל הקו היה דורון פולק.

היחסים שלי עם דורון פולק הם יחסי קורא-כותב. אני כותבת, הוא קורא. אבל אחרי שהוא קורא מה שאני כותבת, הוא מייד חושב כמו פלאטון-שרון, כלומר: "מה אני יכול לעשות כשביל המדינה?"

למשל, כשקראו לדורון פולק לדגל (מילואים בק"ק חברון), הוא מצא שם חנות-מוכרות עם גלויות מאוד מעניינות. הבחור לא התעצל, קנה שלוש גלויות ושלח אליי, כדי שאני וקוראיי ניהנה מהן. אחר-כך יום אחד הוא עבר בשדרות רוטשילד וראה שלט מאוד מעניין, ומייד טילפן אליי והודיע לי לשלוח לשם צלם. שלחתי לפני

חודש — הצלם עוד לא הגיע. וכך הלאה וכך הלאה.

הבחור הזה, שראיתי אותו רק פעם אחת בחיים, כשעבר בסביבות המערכת ועלה לראות איך נראה הדבר שאיתו הוא מתכתב (אני), יש לו שתי תכונות מאוד חשובות לעניינינו היום. קודם כל הוא אב לרונה בת הכמעט 7 ולעומר בן ה-4, ולכן הוא מבין על בשרו את יסורי ההורה הצעיר בחופשת הפסח. התכונה השנייה שבגללה אני מארחת אותו הפעם כמעט על עמוד שלם היא היותו האב הרוחני של קבוצת טרה, שהיא קבוצת צעירים העושים תיאטרון אימפרוביזציה כבר שלוש שנים מופיעים עם מיצגים, או איך שקוראים לזה, בכל חלקי הארץ. לא. לא ראיתי אותם עדיין, כי יש לי פתק מהרופא שבשום אופן מותר לי תיאטרון, אבל זה לא שייך לענייני.

אוף, איזו הקדמה ארוכה, הנה. עכשיו רשות הדיבור לדורון פולק בכבודו ובעצמו:

במסגרת קבוצת התיאטרון שלנו פיתחנו שיטת הפעלה יצירתית לילדים, המבוססת על עיתונים ישנים, שאריות פלסטיק, בדים צמיגים, קופסות קרטון משומשות ושאר אלטרהזאקען. הילדים, בגלל סיבות מוזרות, מעדיפים לפעמים להתעסק עם חומרים שלא נועדו מלכתחילה למישחק ודווקא בחומרים אלה הם מוצאים פורקן לרמיון הפרוע שלהם. הנה כמה הצעות שעלו יפה מאוד בנסיונות שערכנו כנגד ילדים וככיתות הנמוכות של בתי-הספר.

מישחקי בדים

אם יש שמאטעס בבית (למי אין?) יש שימחה. יום אחד של פורים אינו מספיק בדרך כלל לילד הממוצע, שממש "מת" להיות מישוה אחר לפחות פעמיים בשבוע. איספו את כל הבגדים הישנים, הקטנים, הפגומים והלא-אופנתיים ותנו אותם בתוך ארגז גדול העומד ליד ראי. ועכשיו יש שלוש שיטות. המישחק הנפוץ: הילדים מתחפשים ככל העולה על רוחם ונותנים מאוד אחד ממראה השני. המישחק המתוחכם: מיועד לאם רבת-המרץ — בחרי סיפור או שיר מספר ילדים מוכר. ספרי אותו ותני להם לארגן תחפושת שתתאים לעלילת הסיפור. המישחק המפתח: מיועד למישפחה רבת-ילדים או לילד שלכם ולחבריו. מחברים כמה סוגי בגדים זה לזה עד שנוצר מעין חבל-בגדים. המשתתפים עומדים כמעגל, כל אחד אחוז בכגר וממציא לו רמות,